

## ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

### ದೇವೀಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ

ದೇವಿ ಪ್ರಪನ್ನಾರ್ತಹರೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾತರ್ಜಗತೋಖಿಲಸ್ಯ |

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಿ ಪಾಹಿ ವಿಶ್ವಂ

ತಮೀಶ್ವರೀ ದೇವಿ ಚರಾಚರಸ್ಯ || XI,2

ತ್ವಂ ವೈಷ್ಣವೀ ಶಕ್ತಿನಂತವೀರ್ಯಾ

ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಬೀಜಂ ಪರಮಾಸಿ ಮಾಯಾ |

ಸಮೋಹಿತಂ ದೇವಿ ಸಮಸ್ತಮೇತತ್

ತ್ವಂ ವೈ ಪ್ರಪನ್ನಾ ಭುವಿ ಮುಕ್ತಿಹೇತುಃ || XI,4

ವಿದ್ಯಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ತವ ದೇವಿ ಭೇದಾಃ

ಕ್ಷಿಯಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಸಕಲಾ ಜಗತ್ತು |

ತ್ವಯೈಕಯಾ ಪೂರಿತಮಂಬಯೈತತ್

ಕಾ ತೇ ಸ್ತುತಿಃ ಸ್ತವ್ಯಪರಾಪರೋಕ್ತಿಃ || XI,5

ಅಮ್ಮ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತರಾದವರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರ ಮಾಡುವವಳು ನೀನು. ನೀನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಜನನಿ. ನಿನ್ನ ಕರುಣೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲಿರಲಿ. ಓ ತಾಯಿ, ನೀನು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಒಡತಿ. ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವಳು ನೀನು. ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದಯೆ ಯಿರಲಿ.

ಹೇ ತಾಯಿ! ಅನಂತ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನೀನೇ ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಲಯವಾಗುವುದು, ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದು. ಈ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿನ್ನ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ ರೂಪ ವೈವಿಧ್ಯದಿಂದ ಮರುಳು ಮಾಡಿರುವೆ ನೀನು. ಹೇ ಪರಮೇಶ್ವರಿ, ಪ್ರಪನ್ನಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವವಳೂ ನೀನೇ.

ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಬಂದಿವೆ. ನಾವು ನೋಡುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ನಿನ್ನ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಷ್ಟೆ. ಎಲೈ ಜನನಿ, ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಈ ವಿಶ್ವವು ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಕೊಂಡಾಡುವುದು? (ನಮ್ಮ ಅಲ್ಪ ಮತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ) ಎಲ್ಲ ಸ್ತುತಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದವಳು ನೀನಲ್ಲವೇ?

- ನಿಮಗೆ ಯಾರೋ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದೇನೂ ಅಂಥ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಲ್ಲ, - ನೀವು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ!

## ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಕನ್ಯಾಪ್ರಿಯಸ

- ವೈಕ್ರಿತ್ವ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡಾದರೂ ಕೊರತೆಗಳು ಇರಲೇಬೇಕು.

ಗಯಚಿ

- ಈಗಾಗಲೇ ಏನೇನು ಮಾಡಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೇನು ಮಾಡಲು ಬಾಕಿಯಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

- ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಂಪ

- ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಅರಸಿ ಮರಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹದ್ದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ, ಮಳೆಗರೆಯುವ ಮೋಡಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲೇರಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಅದು ಭಾರವೋ, ಹಗುರವೋ ಆಗುತ್ತದೆ.

- ಕೆಲವರು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದೀಪಗಳಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ಜೀವನವನ್ನು ಬೆಳಗಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೈಲ ಮತ್ತು ಬತ್ತಿಗಳು ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನಂತಹ ವಸ್ತು ಇದ್ದರೆ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ವೈಕ್ರಿಗಳು ಮುದುಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಮುದಿತನ ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸುಂದರ ಬದುಕು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ವಿನಯತೀಲ ನಡತೆ, ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವ ಹಾಗೂ ನೈಜಪ್ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ನಿನಗೆ ಮುಖವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾವ ತುಂಬಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನೀನೇ. ಎಚ್ಚರ! ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾವವೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.